

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/66/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123010175
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3123010175.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Milana Straku a JUDr. Michala Eliaša, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. X.X.XXXX, trvale bytom C. D. E. XXX, Česká republika, trestne stíhaného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 9.5.2024 prejednal odvolanie obžalovaného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 11.4.2023 sp. zn. 2T/12/2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm. b), písm. e) Tr. por. z r u š u j ú s a v napadnutom rozsudku výrok o uloženom treste zákazu činnosti a výroky o náhrade škody.

Podľa § 322 ods.3 Tr. por. a § 288 ods. 1 Tr.por. sa poškodená F. G. H. o d k a z u j e so svojím nárokom na náhradu škody na civilný proces.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 11.4.2023 sp. zn. 2T/12/2023, bol obžalovaný A. B. uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že:

„dňa 29.07.2021 v čase o 08.00 hod., viedol osobné motorové vozidlo zn. Škoda Yeti s EČV: XXXXXXXX, v ľavom jazdnom pruhu diaľnice D1 v k. o. Trenčianska Teplá smerom na Bratislavu s tým, že pri zaraďovaní sa, resp. čiastočnom priečnom premiestnení sa do pravého jazdného pruhu vytvoril náhlu prekážku osobnému motorovému vozidlu zn. Fiat Punto s EČV: D., ktoré približne na rovnakej úrovni, súbežne viedla poškodená F. G. H., v dôsledku čoho dosšlo prvotne k nárazu prednej časti vozidla zn. Fiat Punto do stredových zvodidiel a následne po odhodení k nárazu zadnej časti tohto vozidla do ľavej časti vozidla zn. Škoda Yeti, kde poškodená utrpela kompresívnu zlomeninu 1. driekového stavca, trieštivého charakteru s posunom kostných úlomkov do miechového kanála a zakrvácanie do miechového kanála s celkovou dobou obmedzenia na bežnom spôsobe života závažným spôsobom v trvaní 125 dní, počas ktorých bola obmedzená v oblasti mobility, t. j. v zmysle fyzickej aktivity, manuálnej práce a činnosti, čiastočne chôdze, takisto v oblasti hygieny a obliekania s tým, že obvinený svojim konaním porušil ustanovenie § 10 odsek 6 s poukazom na § 137 odsek 2 písmeno c) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov“.

Za to bol okresný súdom odsúdený podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. n/, § 38 ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, ktorého výkon bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 51 ods. 1, 2 Trestného zákona bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, Trestného zákona okresný súd uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 12 mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku bol obžalovaný povinný uhradiť poškodenej F. G. H., nar. XX.XX.XXXX trvale bytom D. I. XXX, E. D. J. škodu vo výške 6.741,35 eur ako bolestné a vo zvyšku nároku na náhradu škody bola poškodená podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku odkázaná na civilný proces.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože obžalovaný prostredníctvom obhajcu v zákonnej lehote proti nemu podal odvolanie proti výrokom o uložených trestoch, náhrade škody a proti konaniu, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozhodnutia. Obhajoba v podanom odvolaní poukázala na nasledovné:

„Postupom súdu došlo k porušeniu práva na obhajobu, a to takým spôsobom, že advokát bol iba ústne na inom hlavnom pojednávaní informovaný o termíne hlavného pojednávania, a to nesprávne. Advokát mal informáciu, že sa pojednávanie uskutoční dňa 12.4.2023. Zákonným spôsobom advokát o termíne pojednávania informovaný nebol.

Dňa 10.4.2023 sa advokát dozvedel od klienta, že jemu bol doručený iný termín, a to na 11.4.2023.

Advokát bol nútený na rýchlo zabezpečiť účasť koncipientky, ktorá sa predtým hlavného pojednávania nikdy nezúčastnila a nemal som možnosť stretnutia s klientom pred hlavným pojednávaním.

Advokát bol v čase, kedy sa uvedené riešilo preukázateľne 200 km od Trenčína s rodinným príslušníkom, ktorý je onkologický pacient a mal vážne zdravotné problémy.

Paradoxne práve takéto porušenie práva na obhajobu a poradu s klientom pred hlavným pojednávaním bolo nakoniec použité v neprospech klienta (podľa údajných ústnych prednesov sudkyne) a malo za následok uloženie zjavne neprimeraného trestu, ktorý je v rozpore aj s praxou tej istej sudkyne, ktorá vo veci rozhodovala.

V rámci podaného odporu som uviedol, že zväžím výsluch znalca, čo som mal v pláne urobiť na hlavnom pojednávaní, nakoľko zo samotného nehodového deja je zrejmé, že na drobných detailoch stálo, kto bude vôbec uznaný za vinníka dopravnej nehody, čo taktiež súd nijako nevyhodnotil.

Všetky okolnosti prípadu, osoba obžalovaného, vek, okolnosti za akých došlo k dopravenej nehode, odstup času od nehody, postoj obžalovaného voči poškodenej, fakt, že vodičské oprávnenie obžalovaný stále má sú dôvodmi, prečo nemal byť ukladaný trest zákazu činnosti, ale iba trest peňažný.

Vo veci 2T/4/2023, obžalovaný K. L., identický skutok, právna kvalifikácia skutku, spôsob vykonania, následok (pôvodne trestným rozkazom ukladaný aj trest zákazu činnosti) bol po vyhlásení viny obžalovaného L. ukladaný trest peňažný 1000 EUR bez trestu zákazu činnosti. Paradoxne presne na tomto hlavnom pojednávaní bol advokátovi oznámený ústne termín pojednávania vo veci 2T/12/2023. Stalo sa tak dňa 28.3.2023. Takýto nejednotný postup identickej sudkyne sa javí ako arbitrárny a spôsobuje chaos v nastavení obhajoby.

Rovnako sa domnievam, že súd nepostupoval správne pri vedení hlavného pojednávania pri poučení o význame priznania sa a o jednotlivých možnostiach vyhlásení, kedy nebol klient poučený o všetkých možnostiach vyhlásenia sudkyňou, ale toto bolo ponechané na koncipientku.

Samozrejme som si vyžiadal zápisnicu a CD nosič z pojednávania, aby som mal možnosť uvedené preveriť.

Postup súdu bol natoľko stresujúci pre prítomnú koncipientku, že táto aj zabudla zahlásiť odvolanie proti rozhodnutiu a sama nevie podrobne vysvetliť čo sa presne udialo.

Už toho času napádam výrok o náhrade škody, nakoľko som predložil komunikáciu poškodenej a obžalovaného, z ktorej jednoznačne vyplynulo, že inú škodu okrem tej, ktorú dobrovoľne obžalovaný hradil (ani uvedené nebolo zohľadnené pri ukladaní trestu) si uplatňovať poškodená nebude a toho času by poisťovňa mala plniť aj vo zvyšnej časti, teda súd rozhodoval o nároku, ktorý si poškodená neuplatnila, prípadne už bol skôr plnený, o čom súd nevykonal žiadne dokazovanie.

Z uvedeného dôvodu podávam odvolanie, ktoré zdôvodním po doručení rozsudku samotného.“

Prokurátor vo vyjadrení k podanému odvolaniu obžalovaného uviedol nasledovné :

„Samosudkyňa Okresného súdu Trenčín na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.04.2023 prijala vyhlásenie obžalovaného A. B. o uznaní viny zo spáchania skutku, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba. Z tohto dôvodu súd vykonal len dokazovanie ohľadom výroku o treste a náhrade škody, na podklade čoho dňa 11.04.2023 vyhlásil rozsudok č. k. 2T 12/2023, ktorým uznal menovaného obžalovaného vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného

zákona s poukazom na § 138 písmeno h) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v predmetnom rozsudku

Okresný súd ho za to po aplikácii § 157 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3, odsek 8 Trestného zákona s prihladnutím k § 36 písm. j), písm. l), písm. n) Trestného zákona odsúdil na trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov, za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 12 mesiacov.

Súd zároveň obžalovaného zaviazal na náhradu škody poškodenej z titulu bolestného vo výške 6.741,35,- Eur, pričom so zvyškom uplatneného nároku, ju odkázal na civilný proces. Prokurátor odvolanie voči rozsudku nepodal, obžalovaný A. B. prostredníctvom svojho obhajcu podal voči rozsudku odvolanie v prospech obžalovaného čo do výroku o treste, ako i proti výroku o náhrade škody.

Som toho názoru, že skutok, o ktorom sa trestné stíhanie viedlo, a pre ktorý bola na obžalovaného podaná obžaloba sa stal, tento vykazuje všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví, a súčasne je preukázané, že sa ho dopustil obžalovaný A. B.. Mám za to, že okresný súd na podklade prijatia vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny správne ustálil skutkový stav predmetnej veci, tento správne vyhodnotil aj po právnej stránke a taktiež správne konštatoval vinu obžalovaného. Dôvodný, vecne správny a v súlade so zákonom je tiež výrok súdu o uložení trestu odňatia slobody a trestu zákazu činnosti. Trest uložený obžalovanému je primeraný a spravodlivý, zohľadňujúci hľadiská individuálnej a generálnej prevencie. Pokiaľ ide o výrok rozsudku, ktorým bol obžalovaný zaviazaný nahradiť poškodenej F. G. H. nárok na náhradu škody, i tento je podľa názoru prokurátora plne dôvodný a v súlade so zákonom. V tejto súvislosti je potrebné mať na pamäti, že účelom príslušných ustanovení Trestného poriadku je čo najskoršie uspokojenie nároku poškodeného na náhradu škody spôsobenej trestným činom.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 319 Trestného poriadku podané odvolanie obžalovaného A. B. podané prostredníctvom jeho obhajcu ako nedôvodné zamietol.“

Poškodená k podanému odvolaniu písomne uviedla nasledovne :

„V písomnej komunikácii s obžalovaným som sa vyjadrila, že mi doplatí sumu 1300,- € ako doplatok za nízku sumu vyplatenú poisťovňou za auto v totálnej likvidácii a ďalej si od neho nebudem žiadať inú náhradu škody, ale to len v prípade, že mi poisťovňa odškodní všetky moje nároky. Od poisťovne som žiadala vyplatiť dňa 19.10.2022, 08.11.2022 a 05.03.2023 náhradu bodového hodnotenia zranenia zo str. 13, bod 7 v sume 6 741, 35 € zo Znaleckého posudku č. 069/21 MUDr. Pamulu Mariana. Táto čiastka mi nebola uhradená, vid' príloha - konečná odpoveď poisťovne UNIQA zo dňa 28. 3. 2023.

Tento nárok by som si bola aj osobne uplatňovala na pojednávaní dňa 11.4.2023, ale nemala som vedomosť o jeho konaní, pretože upovedomenie o pojednávaní som prevzala dňa 12.04.2023.

K môjmu zdravotnému stavu a odškodneniu chcem zdôrazniť niekoľko skutočností:

Môj zdravotný stav po autonehode zatiaľ nie je doliečený, liečba stále trvá. Dňa 05.05.2023 som absolvovala druhú operáciu chrbtice v dôsledku autonehody a momentálne som znovu dlhodobo PN. Moje zranenie po autonehode bolo také vážne, že mi bola priznaná čiastočná invalidita. Rozhodnutím ÚPSVaR v Považskej Bystrici som bola uznaná za osobu zdravotne ťažko postihnutú, bol mi pridelený parkovací preukaz pre osoby ZTP.

Z uvedeného vyplýva, že môj zdravotný stav je vážny a to následkom autonehody spôsobenej obvineným. Zdravotné následky sú trvalé, do konca života budem trpieť bolesťami. Myslím, že odškodné 6741,35 € je minimum, ktoré mi má obžalovaný vyplatiť, v porovnaní s doživotným ťažkým poškodením zdravia.

V občianskom konaní mám nárok od obvineného žiadať ďalšie bolestné, stratu na zárobku, sťaženie spoločenského uplatnenia a iné odškodné po prvej aj druhej operácii. Z ľudského hľadiska zatiaľ toto nezvažujem, resp. nechávam otázku otvorenú, pretože si vážim doterajší seriózny prístup obvineného k celému prípadu. Všetko bude záležať na vývoji môjho zdravotného stavu a postoja obžalovaného ku náhrade škody.

Nadalej však trvám na odškodnom uloženom Okresným súdom Trenčín podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku vo výške 6741,35 €.

Obžalovaný svoje odvolanie doplnil o nasledovné skutočnosti :

„Proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 11.4.2023, č. k.: 2T/12/2023 som podal prostredníctvom svojho obhajcu v zákonnej lehote odvolanie čo do výroku o treste, náhrade škody a procesnému postupu súdu, ktorý rozhodnutiu samotnému predchádzal.

V rámci podaného odvolania sa domáham hlavne neukladania trestu zákazu činnosti.

Mám 64 rokov a žijem sám s manželkou na samote. Prikladám snímky z aplikácie google maps.

Moja manželka nešoféruje, nemá vodičské oprávnenie.

Nemocnicu máme vzdialenú 25km v meste Frydek-Místek.

Pošta a obchod sú dostupné iba motorovým vozidlom v obci Čeladná, čo je 6 km.

Kompletný servis o domácnosť zabezpečujem ja a všetko čo je potrebné vybaviť je potrebné riešiť presunom autom.

Z uvedených dôvodov, ako som uviedol už na súde prvého stupňa a aj v rámci podaného odporu, považujem aj s ohľadom na spôsob a okolnosti vzniku dopravnej nehody trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá za neprimeraný.

Namietal som procesný postup ako prípravy pojednávania, tak vedenie samotného hlavného pojednávania a vyžiadal som si zápisnicu a CD nosič z pojednávania. Celý záznam CD má iba dve minúty a obsahuje iba záverečné návrhy s otázkou na obžalovaného, či sa pripájam k návrhu obhajkyne. Namietaný postup pri vedení hlavného pojednávania teda nie je vôbec zaznamenaný a preskúmateľný. Zápisnica mi nebola do dnes zaslaná. Predkladám čestné vyhlásenie mojej manželky, k okolnostiam nášho bývania a fungovania v domácnosti.

Odvolaním som napadol aj výrok o náhrade škody.

Dňa 25.4.2023 som bol vyrozumený poisťovňou o vyplatení všetkých nárokov poškodenej, ktorý prikladám.

Poškodenej bolo uhradené mimo iného aj bolestné vo výške 7.535 EUR a 30 EUR a to dňa 23.11.2022, teda súd ako som už uvádzal rozhodol duplicitne o rovnakom nároku, aký bol už poškodenej uhradený vo vyššej sume ako v trestnom konaní požadovala.

Ja sám som dobrovoľne uhradil škodu 1300 EUR na motorovom vozidle, o čom som súdu predložil dôkaz, no tento nebol nijako vyhodnotený a pravdepodobne sa na túto skutočnosť úplne zabudlo.

Uvedené nie je uvedené v rozsudku ani ako poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. k) Trestného zákona. Predložil som kompletnú mailovú komunikáciu s poškodenej, potvrdenie o úhrade a aj potvrdenie poškodenej o prijatí a vyjadrenie, že nič iné po mojej osobe už nebude požadovať.

Ani jeden dôkaz, vyjadrenie k náhrade škody nebolo súdom prvého stupňa zohľadnené a ani sa v rozsudku a jeho odôvodnení vôbec nespomína, čo samo o sebe robí rozsudok nepreskúmateľným.

Z vyššie uvedených dôvodov žiadam, aby Krajský súd v Trenčíne po zvážení všetkých faktov a argumentácie podľa § 321 ods. 1 písm. a),b),c),d),e),f) Trestného poriadku zrušil rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.“

K doplnenému odvolaniu zaujal prokurátor nasledovné vyjadrenie :

„Samosudkyňa Okresného súdu Trenčín na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.04.2023 prijala vyhlásenie obžalovaného A. B. o uznaní viny zo spáchania skutku, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba. Z tohto dôvodu súd vykonal len dokazovanie ohľadom výroku o treste a náhrade škody, na podklade čoho dňa 11.04.2023 vyhlásil rozsudok č. k. 2T 12/2023, ktorým uznal menovaného obžalovaného vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno h) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v predmetnom rozsudku.

Okresný súd ho za to po aplikácii § 157 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3, odsek 8 Trestného zákona s prihliadnutím k § 36 písm. j), písm. l), písm. n) Trestného zákona odsúdil na trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov, za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 12 mesiacov.

Súd zároveň obžalovaného zaviazal na náhradu škody poškodenej z titulu bolestného vo výške 6.741,35,- Eur, pričom so zvyškom uplatneného nároku, ju odkázal na civilný proces.

Prokurátor odvolanie voči rozsudku nepodal, obžalovaný A. B. prostredníctvom svojho obhajcu podal voči rozsudku odvolanie v prospech obžalovaného čo do výroku o treste, ako i proti výroku o náhrade

škody, ktoré listom zo dňa 26.06.2023 doplnil o ďalšie skutočnosti, ktoré majú odôvodňovať neukladanie trestu zákazu činnosti, ktoré poukazujú na nesprávny procesný postup súdu v rámci prípravy, respektíve vedenia hlavného pojednávania a napokon aj na duplicitný výrok o náhrade škody.

Som toho názoru, že skutok, o ktorom sa trestné stíhanie viedlo, a pre ktorý bola na obžalovaného podaná obžaloba sa stal, tento vykazuje všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví, a súčasne je preukázané, že sa ho dopustil obžalovaný A. B.. Mám za to, že okresný súd na podklade prijatia vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny správne ustálil skutkový stav predmetnej veci, tento správne vyhodnotil aj po právnej stránke a taktiež správne konštatoval vinu obžalovaného. Dôvodný, večne správny a v súlade so zákonom je tiež výrok súdu o uložení trestu odňatia slobody a trestu zákazu činnosti. Trest uložený obžalovanému je primeraný a spravodlivý, zohľadňujúci hľadiská individuálnej a generálnej prevencie. Pokiaľ ide o výrok rozsudku, ktorým bol obžalovaný zaviazaný nahradiť poškodenej F. G. H. nárok na náhradu škody, i tento je podľa názoru prokurátora plne dôvodný a v súlade so zákonom. V tejto súvislosti je potrebné mať na pamäti, že účelom príslušných ustanovení Trestného poriadku je čo najskoršie uspokojenie nároku poškodeného na náhradu škody spôsobenej trestným činom.

K vedeniu hlavného pojednávania sa vzhľadom na časový odstup nie je objektívne možné podrobne vyjadriť. Čo sa týka CD nosiča z hlavného pojednávania, týmto prokurátor nedisponuje a nemal žiadny vplyv na spôsob jeho vyhotovenia.

K eventuálnej aplikácii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. k) Trestného zákona uvádzam, že u obvineného A. B. súd prihliadol na celkovo tri iné poľahčujúce okolnosti pričom pri ukladaní trestu nevezhladol žiadnu priťažujúcu okolnosť s tým, že táto skutočnosť sama osebe nemá vplyv na druh a výšku trestu, pričom mám za to, že trest uložený obvinenému je zákonný a dôvodný a taktiež primeraný a spravodlivý.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 319 Trestného poriadku podané odvolanie obžalovaného A. B. podané prostredníctvom jeho obhajcu ako nedôvodné zamietol.,,

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného, prokurátor krajskej prokuratúry navrhol podané odvolanie podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietnuť. Obžalovaný cestou obhajcu sa domáhal rozhodnutia podľa petitu uvedeného v dôvodoch podaného odvolania.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. poriadku, na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je šťastí dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním obžalovaného napadnutého rozsudku, odvolací súd zistil, že okresný nedodržel zákonné lehoty, ktoré Trestný poriadok priznáva obhajcovi obžalovaného na prípravu na hlavné pojednávanie. Keďže však obhajca obžalovaného pred okresným súdom nenamietal uvedené procesné pochybenie a spolupracoval s okresným súdom pri ďalšom procesnom postupe, odvolací súd zistené procesné pochybenie nevyhodnotil za tak závažné, aby odôvodňovalo zrušenie napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku.

Pokiaľ ide o otázku správnosti výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu, na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku, ktoré vyhlásenie okresný súd prijal podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku. Na základe tohto postupu okresný súd rozhodol napadnutým rozsudkom o vine obžalovaného, ktoré rozhodnutie o vine je nenapadnuteľné odvolaním. Preto prieskumná povinnosť odvolacieho súdu sa v tomto prípade nemohla vzťahovať na výroky o vine obžalovaného, ale predmetom posudzovania správnosti a zákonnosti mohli byť len odvolaním obžalovaného napadnuté výroky o uloženom treste.

Z petitu písomného odôvodnenia odvolania obžalovaného síce vyplýva, že obžalovaný formálne namietal aj vady napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) až f) Tr. poriadku, z hľadiska

obsahu odôvodnenia odvolania sa však podľa názoru odvolacieho súdu domáhal zrušenia napadnutého rozsudku pre porušenie Trestného zákona v dôsledku nepriznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. k) Tr. zákona, zrušenia výrokov o uloženom treste zákazu činnosti pre jeho neprimeranosť a zrušenia výrokov o náhrade škody pre ich rozpor so zákonom v zmysle § 321 ods. 1 písm. d), e) a f) Tr. poriadku.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku odvolací súd zistil, že okresný súd pri výlučnej existencii poľahčujúcich okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zákona (viedol pred spáchaním trestného činu riadny život), 36 písm. l) Tr. zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval) a § 36 písm. n) Tr. zákona (napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom) uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 1 rok na dolnej hranici zníženej trestnej sadzby trestu odňatia slobody v rozpätí od 1 roka do 3 rokov a 8 mesiacov. Pri ukladaní trestu odňatia slobody okresný súd podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku zohľadňoval priznanie obžalovaného, výlučnú danosť viacerých poľahčujúcich okolností, nedbanlivostné zavinenie obžalovaného, jeho osobu a okolnosti prípadu. Keďže sa obžalovaný dopustil trestného činu v súvislosti s vedením osobného motorového vozidla, okresný súd mu súčasne uložil trest zákazu činnosti na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby od 1 roka do 10 rokov. Podľa názoru okresného súdu takto uložené tresty majú prispieť v dosiahnutí účelu trestu vyjadrenému v § 34 ods. 1 Tr. zákona.

Na základe preskúmania obsahu spisového materiálu a obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku sa odvolací súd sa stotožnil so správnosťou skutkových a právnych záverov okresného súdu pri rozhodovaní o uložení podmiennečného trestu odňatia slobody a trestu zákazu činnosti, ktoré výroky majú oporu v dôkazoch výkonných na hlavnom pojednávaní. Z hľadiska možnosti naplnenia účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona je podľa názoru odvolacieho súdu rozhodné, že obžalovaný nebol v minulosti súdne trestaný a preto v jeho prípade vystupuje do popredia východný účel trestu, nakoľko sa nejedná o osobu, u ktorej by bolo potrebné účel trestu odňatia slobody dosiahnuť jeho reálnym výkonom. Okresný súd preto postupoval v súlade s Trestným zákonom, keď uložil obžalovanému podmiennečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok s primeranou skúšobnou dobou.

Odvolací súd sa nestotožnil s námietkou obhajoby, že okresný súd nesprávne nezohľadnil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. k) Tr. zákona. Odvolací súd uvádza, že nakoľko okresný súd pri ukladaní trestu odňatia slobody vychádzal z výlučnej existencie viacerých poľahčujúcich okolnosti, priznanie ďalšej poľahčujúcej okolnosti by nemalo v zmysle § 38 Tr. zákona žiaden vplyv na určenie zákonom ustanovenej trestnej sadzby aj z hľadiska aplikácie ustanovení § 38 ods. 2, ods. 3, ods. Tr. zák. Z tohto dôvodu odvolací súd nevzhladol namietanú vadu odôvodňujúcu zrušenie rozsudku okresného súdu podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. zákona.

Pokiaľ ide o odvolaní obžalovaného namietanú neprimeranú prísnosť trestu zákazu činnosti, odvolací súd ju vyhodnotil za správnu. Podľa názoru odvolacieho súdu okresným súdom nedodatočne zohľadnil osobné pomery na strane obžalovaného, ktorý pred spáchaním trestného činu nebol súdne trestaný a ani priestupkovo postihnutý. Obžalovaným z nedbanlivosti spáchaný trestný čin v preskúmvanej veci možno vyhodnotiť ako mimoriadne vybočenie, exces z inak riadne vedeného života. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam sa uloženie trestu zákazu činnosti podľa názoru odvolacieho súdu nejavilo ako nevyhnutné opatrenie na dosiahnutie účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona, pričom ani okresným súdom ustálené zistenia neodôvodňujú požiadavku, aby v prípade obžalovaného bolo nutné pôsobiť na neho aj výkonom trestu zákazu činnosti. Odvolací súd zdôrazňuje, že uloženie trestu zákazu činnosti v prípade stíhaného trestného činu nie je v zmysle § 60 ods. 1 Tr. zákona obligatórne. Ide o možnosť, nie povinnosť súdu uložiť tento druh trestu. Odvolací súd preto v zhode s postojom obhajoby zastáva názor, že s prihliadnutím na súbežne uložený trest odňatia slobody, ktorý odvolací súd posúdil ako zákonný a primeraný, v spojení s doterajším beztrestným spôsobom života obžalovaného, ktorý urobil vyhlásenie o vine, je možné účel trestu vyjadrený v § 34 ods. 1 Tr. zákona dosiahnuť aj bez uloženia trestu zákazu činnosti. Na základe uvedeného preto odvolací súd dospel k záveru, že trest zákazu činnosti uložený obžalovanému okresným súdom napadnutým rozsudkom v danom prípade vykazuje znaky obžalovaným namietanej neprimeranej prísnosti v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. poriadku.

Odvolací súd považuje tiež za potrebné uviesť, že samotný princíp ukladania trestov vyžaduje na nápravu páchatela pôsobiť najskôr miernejšou formou, pričom nie je nevyhnutné ihneď ukladať prísnejšie represie voči obžalovanému. Odvolací súd je toho názoru, že prísnejší postih je na mieste až

v prípade recidívy, keď na nápravu obžalovaného dostatočne nepôsobili predchádzajúce tresty, ktoré nesplnili svoj účel.

Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd na podklade dôvodov odvolania obžalovaného zistil v preskúmanom prípade danosť vady len v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. poriadku, z ktorého dôvodu odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok iba vo výroku o treste zákazu činnosti s tým, že výroky napadnutého rozsudku o uloženom treste odňatia slobody zostali rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknuté.

Pokiaľ ide o výroky napadnutého rozhodnutia o náhrade škody, z obsahu spisového materiálu a obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je zrejmé aké konkrétne čiastkové nároky poškodenej na náhradu škody a v akej výške boli zo strany obžalovaného nahradené. V tomto smere by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré by však presiahlo potreby tohto trestného konania. Vzhľadom na nejasnosť skutkových zistení okresného súdu a od toho odvíjajúcu sa nepreskúmateľnosť výrokov o náhrade škody, odvolací súd ich zrušil a odkázal poškodenú s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.